

1 עטרה כו". אלא שעפ"ז קשה: למה המתין הקב"ה עד שנת הארבעים? ולכן מביא ד"א" לבאר הסיבה
 2 ש"נתעלמה ממנו הלכה" - לא בתור עונש, אלא ש"זכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן" ("נכתבה" דייקא,
 3 כי אמירתה למשה היתה מכבר). אבל, כיון שקשה לומר שבגלל זכותן של בנות צלפחד יפסיד משה
 4 שתעלם ממנו הלכה, לכן העיקר הוא כפי' הא' ש"כאן נפרע כו" 53;
 5 וענין מופלא בפרש"י זה (ועפ"ז יומתק יותר הפי' שע"ד הפשט 54): הטעם שהענין ד"נתעלמה הלכה"
 6 הי' דוקא גבי בנות צלפחד, ובמעשה זמרי - כי, התעלמות הלכות אלו ממשה לא גרמה הפסד לבנ"י,
 7 שבלאה"כ לא היו יכולים לקבלן ממשה, כיון שהי' "נוגע בדבר" (שאינן שומעין לו אם לא אמרה קודם
 8 המעשה): במעשה זמרי, "בת יתרו מי התירה לך" 55, וגבי בנות צלפחד, שאמרו שאביהם לא הי' בעדת
 9 קורח שחלקו על משה 56 - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בלקו"ש ח"ג ע' 93 ואילך.

* * *

10 ט. בהמשך לביאור החילוק בין פרשת בנות צלפחד, ש"נתעלמה הלכה ממנו", לפרשת פסח שני,
 11 שנאמרה לראשונה כאן, כפירש"י 57 "ראוי' היתה פרשה זו להאמר על ידי משה, כשאר כל התורה כולה,
 12 אלא שזכו אלו שתאמר על ידן כו" - נתבאר גם כל אריכות פירוש רש"י גבי פסח שני: "למה נגרע" 57,
 13 "אמר להם, אין קדשים קרבים בטומאה, אמרו לו, יזרק הדם עלינו בכהנים טהורים ויאכל הבשר
 14 לטמאים" - ש"למה נגרע" היא שאלה בפני עצמה, ועל זה השיב משה: "אין קדשים קרבים בטומאה";
 15 וכיון שעתה נתחדש להם שזהו "קרבתן" (דע"פ פשט אין כל ראי' עד עתה שבפסח יש בו ענין ודיני קרבן),
 16 הוסיפו לטעון: במקום "לבלתי הקריב את קרבן ה'", מוטב ש"יזרק הדם עלינו בכהנים טהורים* ויאכל
 17 הבשר (כהגירסא הנפוצה) לטמאים" (כיון שהיו סבורים שאכילת הפסח היא מצוה בפני עצמה, שאינה
 18 קשורה עם הקרבת הקרבן) - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס 58 בלקו"ש חכ"ח ע' 68 ואילך.
 19 י. ויש להוסיף ולבאר המשך דברי רש"י - "אמר להם, עמדו ואשמעה" 59, כתלמיד המובטח לשמוע
 20 מפי רבו. אשרי ילוד אשה שכך מובטח לו שכל זמן שהי' רוצה הי' מדבר עם השכינה".
 21 ובהקדם ביאור הטעם שרק כאן אמר משה "עמדו ואשמעה מה יצוה ה'", ולא אצל בנות צלפחד,
 22 וגם לא אצל המגדף והמקושש:

23 בנוגע לבנות צלפחד - כיון שלא הי' מדובר אודות ענין שנוגע למעשה בפועל תיכף ומיד, כי אם
 24 לאחרי הכניסה לארץ, לכן "ויקרב משה את משפטן לפני ה'", אבל לא אמר "עמדו ואשמעה גו'", כיון
 25 שיתכן שהקב"ה לא ישיב לו מיד, בגלל שיש ענינים שנוגעים למעשה עתה, שהם דוחים את הענינים
 26 שנוגעים רק לאחרי זמן 60.

(* ועפ"ז מתורצת תמי' גדולה בפרש"י דקאמר "ויזרק... בכהנים טהורים" - מאי קמ"ל? ומאין הראי' ומאן דזכר הענין בכלל? - כי רק עתה גמרו שזהו "קרבן ה'" (ולא - כהלשון עד עתה - "פסח"). ועוד יש להאריך כו"כ.

55) פרש"י בלק כה, ו.
 56) ואעפ"כ שמעו לו (ראה גם לקו"ש שבפנים הערה 35) - כפי שמפרש רש"י בפסוק (פרשתנו כז, ז) "כן בנות צלפחד דוברות", "כן כתובה פרשה זו לפני במרום, מגיד שראתה עינן כו", ונמצא, שבנות צלפחד מעידים על אמיתת ההלכה עוד קודם המעשה (וכמו בפינחס, שזכר ההלכה ששמע קודם המעשה).
 57) בהעלותך ט, ז.
 58) בשילוב שיחת ש"פ שלח שנה זו.
 59) בהעלותך שם, ח.
 60) ראה תוספתא סנהדרין ספ"ז. רמב"ם הל' ת"ת פ"ד ה"ח.

53) ולכן נאמר בכתוב "ויקרב משה את משפטן" - כדי להדגיש שסיבת הצורך להקריב את משפטן לפני ה' (כיון ש"נתעלמה הלכה") היא בגלל משה דוקא, ש"נפרע על שנטל עטרה כו".
 54) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר - בסגנון של התפעלות - שכאן רואים שכל חלקי התורה קשורים זב"ז. והוסיף, שאע"פ שאין מקום לומר "שמועה זו נאה כו" (עירובין סד, א), הרי מצינו עד"ז כמ"פ בדרושי הצ"צ בדרך מצוותיך, שלאחרי הביאור בפנימיות הענינים, הנה מרוב ההפלאה כו', מסיים: "מה נעימים חוקי ומשפטי ב"ה" (סט, רע"א), וכיו"ב.